

Игор Мировић: Браћо и сестре, даме и господо, хвала вам што сте данас заједно са нама на промоцији књиге аутора др Војислава Шешеља „Идеологија српског национализма“.

Пре више од две године, непосредно пре него што је отишао да бије велику битку у наше и у његово име за спас наше части и наше отаџбине, написао је своје животно дело које носи наслов „Идеологија српског национализма“. Ово је друга новосадска промоција, јер је прва била одржана непосредно пре његовог одласка у хашки казамат. У том делу је на један веома јасан, оригиналан, научно утемељен начин, показао заправо ко смо и шта смо, поносан народ на Балкану који брани своје интересе одвајкада до данас и који никада није устукнуо пред противницима и пред проблемима који су га било када задесили. Та књига је већ постала култна. Не прође ни неколико дана да ме не питају - где могу да набавим „Идеологију српског национализма“. Она је постала нека врста наше националне, посебне Библије, она се данас, а само је више од две године протекло од када је угледала светлост дана, преноси из руке у руку, чита се више пута, копирају се њени пасуси и цитирају наводи многих научника које је обрадио др Војислав Шешељ, а цитирају се наравно, и наводи нашег Војислава Шешеља.

Први говорник вечерас, на промоцији ове књиге, је наш генерални секретар Александар Вучић.

Александар Вучић: Дама и господо, драги пријатељи, већ неколико година покушавају да нас убеди да је најбоља идеја за Србију и за српски народ да нема ни идеју, да нема ни идеологију, него кажу - гледај шта можеш да урадиш за себе и за своју задњицу, немој случајно нешто да урадиш за свој народ и за своју земљу. У томе се и ми, а посебно Војислав Шешељ, разликујемо од њих.

Онима који су последњих дана покушавали, на мала врата, да уведу нови култ личности, идолатрију невиђеног типа чак и у Брозово доба, па смо видели како су неки, осим што су били највећи политичари на кугли земаљској, били и највећи фотографи, и највећи сликари, и највећи љубитељи биљака и животиња. Све то не би представљало неки велики проблем да нам нису рекли како ће те идеје да буду инспирација за будуће генерације, а у идејама нема ничега. Ми имамо идеју, ми имамо идеологију, ми имамо циљ, ми имамо поглед на свет. То је оно чиме се поносимо и што нас разликује од њих. Суштина није сагледавање прошлости, онога што нам се дешавало, већ пре свега, како и на који начин да се понашамо у будућности, како и на који начин да обезбедимо бољу будућност за нас и нашу децу, како да будемо сигурни да ће сутра живети на нашој територији, да им она неће бити отета.

Ова књига је прави буквар или, ако хоћете азбука, рекао бих, српског знања и та идеологија, као облик друштвене свести, овде је представљена у свом најеминентнијем облику. „Идеологија српског национализма“ др Војислава Шешеља представља књигу коју би сваки човек, свака породица, требало да има, да покаже свом детету, да научи нешто и о српској историји, и географији, и књижевности, и култури, и традицији, и духовности, али, пре свега, о ономе што је пред нама, о ономе што нас чека, како да се изборимо са свим недаћама и проблемима који се постављају пред наш народ, како да будемо јединствени, како да на најбољи начин одговоримо тешким изазовима који су пред нашим народом, пред нашим грађанима. Ово је година која је тешка за грађане Србије, тешка за српски народ у целини. Изругују се формирању владе у избеглиштву Републике Српске Крајине. Изругују се са 500.000 људи који су протерани са својих огњишта. Ругају се нашем народу у Републици Српској, исмевају наше Србе на Косову и Метохији и неће ни ту стати. Шта је наш одговор на све то? Само смо чекали да ова наша несрећна држава, да Борис Тадић и Вук Драшковић и још неки пошаљу извињење Хрватима што су тукли наше људе на некој фудбалској или кошаркашкој утакмици. Националног поноса ми више немамо, а рекао бих,

ни људског. Оно што је преостало код нашег народа, то је то индивидуално чување колективне свести, то је Српска радикална странка и то јесу књиге др Војислава Шешеља.

Јесмо ли данас најбројнији и најјачи у Србији? Јесмо. Морамо много да радимо, и много више, да бисмо коначно спасили Србију, ослободили је и сачували нешто за будућност наше деце. Онако како се Војислав Шешељ у Хагу данас понаша, онако како је предвиђао и у својој књизи да ће се односити многе светске силе према нашој земљи и нашем народу, онако како је у књизи „Идеологија српског национализма“ објашњавао да нам укидају и српски језик и ћирилично писмо. Он данас управо покушава да покаже да све то није ишчезло ни из српске свести, ни из српског народа у целини. Зато сам уверен да ћемо читати његове књиге, посебно „Идеологију српског национализма“, која је његово најбоље дело, његово животно дело. Уверен сам да ћемо из тога извући најбоље поуке, ми који се налазимо овде у отаџбини, и умети да помогнемо да земљу извучемо из кризе, да наши грађани живе неупоредиво боље него што је то данас случај.

Хоћу да искористим ову прилику, наравно, да се захвалим свима вама што сте дошли у оволиком броју на овај величанствени скуп, на ову величанствену промоцију. Посебно хоћу да се захвалим супрузи Војислава Шешеља, Јадранки, која је сваки пут на свим митинзима Српске радикалне странке и да јој се захвалим на томе, што, за разлику од других супруга, не тражи никакве привилегије и неће да се бави политиком на начин на који оне хоће да одлучју о судбинама будућих генерација у Србији. Да јој се захвалим и на томе што сви у нашој странци показују неупоредиво већу људскост у односу на друге на политичкој сцени Србије, што смо показали да смо у стању да зажмуримо када неко и противправно нешто чини, иако је то испод људског достојанства, па се правимо да не видимо како се виле додељују супротно закону, како се и одликовања додељују супротно закону. Али нећемо да ћутимо и говорићемо да нам је доста да нас терате да прихватимо безидејност, неспособност, криминал и корупцију као једину идеју која треба да води ову земљу. То нећемо да прихватимо и против тога ћемо се борити увек и на сваком месту.

У овој књизи се, као својеврсној монографији дела Лазе М. Костића, нашег најистакнутијег емигрантског писца, јасно говори и о томе како и на који начин би требало да изградимо наш уставноправни систем, како и на који начин функционише управно право, ако хоћете и теоријска статистика, али ја знам да је за све вас овде много важније што је Лаза М. Костић писао једним чистим, језгровитим, српским језиком, језиком за који можете да кажете и бољи и снажнији него језик најистакнутијег српског историчара, писца и публицисте, какав је био Слободан Јовановић. Дакле, Војислав Шешељ је сублимирајући његова дела, пре свега, говорио о ономе како и шта морамо да чинимо да сачувамо наш српски народ, да сачувамо нашу отаџбину. Тешке су препреке пред нама, а ја вас само молим да, када послушате и остале говорнике, одете кући и својој деци, члановима своје породице кажете да нам ништа није светије и ништа важније није од наше отаџбине Србије, од нашег српског народа и западно од Дрине и Дунава, и свуда где он живи. Сигуран сам да са српским радикалима долазе бољи дани за нашу земљу и за наш народ. Хвала вам најлепше.

Игор Мировић: Вучић је поменуо Слободана Јовановића, једног од наших највећих интелектуалаца 20. века, који је рекао, да највећа опасност за један народ лежи у његовој однорођеној интелигенцији. Та наша данашња политичка конкуренција је управо однорођена интелигенција. Питала је, пре неки дан, та однорођена интелигенција, а и о њима у својој књизи говори др Војислав Шешељ, како је могуће да у једном малом месту поред Новог Сада, у Бегечу, победи једна наша жена за одборника Скупштине града, иако нема високо образовање, а изгубио је један представник Демократске странке на том месту, који је професор је универзитета. За разлику од наших професора, наших чланова, он је погрешно странку. Погрешно је идеологију. То је однорођена идеологија.

Следећи говорник, председник окружног одбора наше странке, Милорад Мирчић.

Милорад Мирчић: Браћо и сестре, „Идеологија српског национализма“ је, како сам аутор каже, његово животно дело. Али, ја и дан данас нисам убеђен ни да је његово дело, а камоли, далеко било, његов живот завршен. Војислав Шешељ прави највеће животно дело сад када се налази у Хагу, када, бранећи и себе и Србију, ствара највеће дело у историји српског народа. Ово дело је настало давних седамдесетих година у глави Војислава Шешеља као младог дисидента, правника, који је за најкраће време завршио, дипломирао на Правном факултету, што је био и те како значајан успех свесрпске памети и интелигенције која је била под муслиманским јармом, на чијем је челу био Хамдија Поздерац. Војислав Шешељ је тад био персонификација српског слободоумља, српске способности, српске младости која је желела да се ослободи тог јарма. Без обзира колико је, као млад човек, пролазио кроз патње, кроз тешкоће, издржавајући казне у казаматима попут Зенице, ипак је успео у једном, остао је својом упорношћу и истрајношћу лидер српске младежи, не само у Босни и Херцеговини, него у свим српским земљама.

Војислав Шешељ је био појам борбе и отпора свима онима који су желели да покоре српски народ, да униште српску памет, да заметну српску интелигенцију. Војислав Шешељ је у овом делу, на готово шпекулативан начин, објединио не само српски народ кроз српске територије, него је објединио све Србе. Њихово стваралаштво је унео у ову књигу, и она је научно дело које обрађује стваралаштво свих Срба који су живели и стварали у дијаспори, а најбољи пример је Лаза Костић. Његово капитално дело Војислав Шешељ је и те како обилато користио, зато што се и сам уверио, да је Костић користио поуздане и проверене податке. Одбацивао је оне романтичарске напоне или идеје које су говориле да су Срби старији од амеба.

За нас који живимо у Војводини, један веома интересантан сегмент у овом делу је на 110. страни, а то је - Срби у Панонској низији, где Војислав Шешељ, користећи поуздане изворе, јасно, децидирано наводи да су се у Војводину Срби досељавали сеобама. Било их је више, у више таласа. Неке су забележене као историјска чињеница, најзначајнија за српско биће. Оно што је и овде видљиво и јасно, то је да су Срби самим доласком на подручје Панонске низије имали идеју и идеологију, и та идеја и идеологија је и дан данас жива у српском народу. Идеја и идеологија, коју Војислав Шешељ објашњава кроз ово своје дело јесте начин размишљања, начин вођења, живљења једног народа. Та идеја је жива у народу онолико колико је присутна и актуелна идеологија која има за циљ да очува историју, културу, традицију, језик, територију и веру. Ми, српски радикали, у српској Војводини, треба да смо поносни зато што је председник наше странке, објављујући овако капитално дело, свима нама дао јак аргумент да не морамо да попуштамо пред лажима и измишљеним чињеницама када се расправља о статусу Војводине. Било је много догађаја који су значајни за историју и судбину српске Војводине.

Српски радикали су одиграли најзначајнију улогу када је у питању присједињење Војводине матици Србији и ми томе морамо да истрајемо. Сада је актуелно све оно што управо Војислав Шешељ у овој књизи објашњава и описује, као историјску категорију и чињеницу. Као да се историја понавља, када су се дигле и але и врране да отцепе српску Војводину од матице Србије, а највећа препрека су, поново, српски радикали на челу са Војиславом Шешељем. Хвала вам.

Игор Мирковић: Браћо и сестре, када до краја пажљиво прочитате ову књигу, размишљаћете као што сам и ја размишљао, како једном реченицом да изведемо закључак који ће бити обавеза свих нас, на основу свега онога о чему у књизи пише др Војислав Шешељ. Тај закључак гласи, отприлике, овако: очувати нашу државу и наш народ и обезбедити услове да сви наши грађани живе боље. То је данас завет Српске радикалне странке.

Следећи говорник, председник Извршног одбора Српске радикалне странке, Драган Тодоровић.

Драган Тодоровић: Браћо и сестре, српски радикали, данас се овде налази само један мали део људи које покреће и води иста идеја и идеологија, идеологија српског национализма, која нас учи да волимо свој народ и државу и да не тражимо ништа више, него што имају и остали народи у свету - да живимо на својим вековним огњиштима, тамо где смо вековима живели, на Косову и Метохији, у Републици Српској, Републици Српској Крајини и да бранимо истину о свему што се дешавало на овим просторима. Тражимо од оних који су на власти у Србији да се усправе, да престану да се понижавају и да прихватају све налоге Америке и Европске уније. Српски народ, који је највећа жртва на овим просторима, који има преко милион избеглих и расељених са простора Косова и Метохије, Републике Српске Крајине, која је, такође, окупирана, а ево припрема се то и Републици Српској. И то им је мало, већ хоће да нас прогласе кривим за оно што су они започели и спровели у дело.

Данас се у Хагу налази, скоро комплетан полицијски, војни и политички врх из Србије, Републике Српске Крајине и Републике Српске. И то им је било мало, него су оптужили и Војислава Шешеља, српског јунака. А зашто су оптужили Војислава? Да ли је био власт? Да ли је командовао војском, полицијом? Није. Па, шта је то због чега га оптужују? Оптужују га зато што је Србин, зато што се залагао за Велику Србију, па због тога морају да погазе скоро све Србе, сем ово мало издајника који их слушају и подржавају. Зар је крив зато што је помагао свом народу да се брани, да брани свој дом, своју слободу, зашто што је помагао и организовао добровољце? Он је због тога јунак, српски јунак, којим се ми поносимо. Да ли је крив зато што је у свим српским земљама организовао Српску радикалну странку, једину српску националну странку? Да, то је његова највећа кривица. Створио је највећу политичку странку која ће преузети власт и полако, али сигурно, првог дана почети да се обрачунава са криминалцима и стати пред ове са Запада и тражити само оно што траже они од нас, да поштују оно што су потписали и да не дозволе да се легализује оно што је злочинем окупирано, јер Српску радикалну странку не води жеља за влашћу, већ жеља да власт употребимо ради остварења националних интереса, јер наша идеологија је идеологија српског национализма. Живела Велика Србија! Живео Војислав Шешељ!

Игор Мирковић: Данас је прави тренутак да им, окупљени у овако великом броју, покажемо да је наш народни српски дух неуништив. Тачно је, у Хагу су данас готово сви представници политичке, војне и полицијске елите у последњих 10, 15 година у нашој земљи. Овде међу нама су такође представници националне елите, чланови Српске радикалне странке, а Хаг нема толико места да сви који смо вечерас дошли станемо у њега. Зато је наш дух неуништив и зато ће наша победа бити величанствена.

Следећи говорник, потпредседник наше странке, Гордана Поп-Лазих.

Гордана Поп-Лазих: Даме и господо, браћо и сестре, то што ме не видите није важно, чућете ме. Аутор књиге коју вам данас представљамо, не, додуше први пут, али и овог пута ћемо се потрудити да вас заинтересујемо за њу. Др Војислав Шешељ у њој, пре свега, разрађује тезу да не постоји човек без идеологије нити чврста веза међу људима од идеолошке.

Ја ћу само један цитат из ове књиге да вам прочитам: „Праисторијска српска национална идеја слободе, солидарности, јединства произвела је државотворну политику, а државна пропаст створила је услове за специфичну идеологију васкрсења и нужности жртвовања појединаца, колектива и генерација да се она постигне“. У том светлу и данас др Војислав Шешељ, у Шевенингену, подноси своју жртву тој српској идеологији. Србима су могли да отму државу и слободу, али не и национални идентитет и државотворне амбиције. Национално јединство се, више од једног миленијума, темељило на верском јединству, заједничком језику и пореклу, још из праисторијских времена. Само је православна хришћанска вера са специфичним националним

садржајем могла да представља снажан потенцијални фактор српске државне идеје која је могла да савлада и вишеструко турско ропство и перфидни римокатолички прозелитизам.

Тај велики и увелико сазрели идеолошки систем до сада ни у једном делу, ни научном, ни историјском, ни теоријском није целовито обрађен и презентираан. Др Војислав Шешељ, опчињен Костићевим делом, изложио је ставове и других врхунских научника значајних за развој српске националне свести. Значај овог дела је утолико већи што је под комунистичком диктатуром наш народ теран да заборави сопствену историју, да смо за последицу имали да смо подлегли таквом облику испирања свести и зато смо били осуђени да нам се историја понови у још трагичнијој форми. Комунизам је пао, али су наши главни непријатељи у суштини остали исти, само се њихова мржња и суровост уостручила. Дивљање америчког новог светског поретка, хрватска мржња, католичка бестијалност са којима смо суочени последњих деценија показује сву актуелност Костићевог дела, чији ће научни опус имати далекосежно дејство на генерације које долазе.

Ми, Срби, сметали смо и сметамо што смо Словени, врло сродни Русима, што смо православци, нарочито што смо национално свесни, солидарни и што насељавамо веома важан геополитички простор. Ватикан је настојао да нас покатоличи, али још боље речено, истреби. Данас смо кост у грлу најопаснијег тоталитарног облика, глобализма. Иако и гладни и жедни, Срби се са глобалистичком окупацијом не мире. И како то она народна каже: „Сила Бога не моли, Бог силу поломи“, иако су многе српске земље поробљене, Срби из њих протерани, поколења која долазе са тим се не смеју помирити. Ова књига, пре свега, служи тој идеји и служи онима који долазе после нас.

Целокупни губитак разних територија у историји, све погибије, сва убиства, све је то на одређен начин концентрисано једном узвишеном идејом која је наведена као идеја српског национализма. Српски национализам се није родио као антитеза других нација и осећања националне припадности других нација, нити је темељио своје битисање, свој развој на основи против других нација у смислу уништења других нација. Он се развијао као аргумент за јачање основног фундамента и нови искорак и основни фундамент за будућност и остварење перспектива једног народа, једне нације, једног поднебља. Ако гледамо питање српског национализма у веку иза нас у и веку пред нама, можемо и искуствено наћи наше грешке и рећи где је питање националног осећања дошло у сукоб са интересима других или интересима великих сила и свих оних који су одређивали кроз кроз који пут и којим путем може да се упути српски народ. У веку иза нас, заиста је и то у књизи, аргументовано стоји: „Српски народ и српски национализам доживео је тешке, разорне тренутке, низ повлачења у интересу очувања сопственог ентитета, али и низ уништења од стране других“. Можемо закључити да је Балкан био поприште борбе против афирмације српског национализма - идеја југословенства, комунистичка идеја анационалности, не само низ идеја најсавременијих доминација у светским размерама, већ и у главама оних који су водили Србију и, на жалост, који је и сада воде.

Време пред нама опредељује услове и предуслове за једну нову широку афирмацију идеје српског национализма. Данас живимо у време где су, на жалост, српске земље уништене, разорене, празне, без људи, са огромним жртвама, егзистирају око нас. Данас нема Републике Српске Крајине. Република Српска је оно што јесте, а то је простор за који српски радикали сматрају да треба да буде и другачији и већи. Данас имамо проблем са Црном Гором. Данас су проблеми унутар Србије. Све српске земље, говорим све, узмите да је то и Република Српска, Србија, Црна Гора, живе под протекторатом. У Хрватској не можемо говорити када има неколико десетина хиљада тих људи, али земља остаје, територије остаје, улазимо у време даљег тражења полуца које су се разбиле у новијој историји српске територије, српску идеју целовитости и осећања. Људи на власти све чине да би разбили основу, ембрион тог српског осећања. Ту се они поклапају и налазе се на истом терену са онима који су увели протекторат Србији, протерали Србе из Крајине и

створили услове за осећање ове безнадежности. Највећа зла која су нанета српском народу проузрокована од западне варијанте хришћанства, римокатоличког хришћанства, највећу несрећу, највећа зла, највеће геноциде с те стране смо преживљавали. Римокатоличка црква је увек веће злочине над српским народом правила него и сама турска империја. Да римски папа буде универзални господар света, да има политички и правни примат у целом хришћанском свету, то је суштина сукоба.

У књизи коју вам представљамо „Идеологија српског национализма“, проф. др Војислав Шешељ и научно потврђује ту тезу и доказује да, поред Срба православца, постоје и Срби католичке и Срби муслиманске вероисповести. Овим научно потврђеним аргументима отвара се још једно поглавље и још једна епоха у којој је српска нација пљачкана на најбруталнији начин. Велики број знаменитих Срба са простора који су припадали млетачкој држави поносно су говорили да су Срби и да католичка религија није препрека да се декларишу, понашају и осећају као припадници српског националног корпуса. Уосталом, највећа имена из света науке, културе, па и религије, 17, 18. и 19. века из области Далмације, Лике, Дубровника и дубровачког приморја, чије је дело златним словима исписано у историји човечанства су свуда и на сваком месту истицали своје национално порекло и своју припадност, српску. Међу њима су и имена највећег правног теоретичара оног времена Валтазара Богишића, астронома и физичара Руђера Бошковића, природњака Јосифа Панчића, историчара Ивана Решетара, и читава плејада писаца, песника, теоретичара, мислилаца и католичких црквених великодостојника који су се сви редом декларисали и изјашњавали и осећали Србима, а своју националну припадност потенцирали свуда и на сваком месту. Уосталом, и Млеци, а касније и Аустроугари су признавали да је целокупна интелектуална елита Дубровника, Боке, Далмације, српског Дубровника, српске Боке, српске Далмације припадала српском националном корпусу.

Прве крађе српске интелектуалне оставштине кроз својатање Срба католичке вероисповести почеле су још у доба Млетачке Републике. Проглашавајући ове знамените Србе прво Млечанима, а затим бришући њихову националну припадност и националну суштину, присвајали су и њихов научни опус и дело. Касније, доласком Аустроугарске монархије на ове просторе, државна апаратура је полако, бришући границе између Хрвата и Срба католичке вероисповести преотела од Млечана већ украдено и приписала хрватској нацији. Тај лоповлук је текао паралелно са процесом асимилације и утапања Срба католика у хрватски национални миље. Тако је једној од најаморфнијих нација поклањано дело које јој не припада и људи који јој никада нису припадали. Католичка црква је, с друге стране, радећи на дуге стазе, постепено изједначавајући вероисповест са државношћу, и то пре свега хрватском, италијанском и аустроугарском кроз крађу знаменитих дела, кроз крађу научног опуса и на крају кроз крађу и отимачину језика извршила једну од највећих пљачки у историји човечанства. Управо ова пљачка је постала иницијална каписла за касније невероватне прогоне и злочинства над представницима српске нације, православне вероисповести на тим просторима, и то све уз знање, сагласност и благослов самог врха цркве, укључујући и папу или, боље речено, с њим на челу.

Књигом „Идеологија српског национализма“ проф. др Војислав Шешељ разобличава до крајности ову планетарну пљачку и злочин, отима од заборава огромну националну заоставштину и враћа српству, не само део већ опљачканог националног и културног блага, већ и имена и дела њених највећих мислилаца, теоретичара, научника и историчара. Враћа српству све његове синове, враћа српском националном бићу онај део који су му отели, а који је за живота дисао, мислио и осећао се делом поносне српске нације. Овим делом проф. др Војислав Шешељ чини научну ревизију, а у светској баштини прави инвентар и нови, овога пута исправан размештај ствари и односа. Српска научна и политичка мисао овом књигом обогаћена и вредносно другачије систематизована, а даље пљачке и отимачине су апсолутно онемогућене. Због дубине научног

откривања суштине, због правилног доношења свих будућих политичких закључака, због правилног и научно верификованог политичког става и на крају, због чињенице да се и данас у српској научној и политичкој мисли још увек лута, ову књигу препоручујем читаоцима, убеђена да ће мисли, ставови и закључци истомишљеника са др Војиславом Шешељом после читања ове књиге бити потпунији, а неистомишљеници ће сигурно имати шта да науче. Хвала вам.

Игор Мирковић: У књизи пише како можемо победити. Књига говори о јединству. Тамо где смо јединствени и где желимо да мењамо, тамо смо победили. Тамо где се колебамо, још од времена када смо населили ове просторе па до данас, ту смо били поражени. Зато је књига путоказ за свакога од нас како треба да се понаша у свим временима, и у оним са тешкоћама и у оним временима са мањим тешкоћама, јер никад нисмо у временима без тешкоћа.

Следећи говорник, потпредседник наше странке, Маја Гојковић.

Маја Гојковић: Браћо и сестре, даме и господо, поштовани пријатељи, окупили смо се да, још једном, заједно промислимо дубоки смисао једне књиге, али исто тако и судбину читавог једног народа, његових ратова и страдања, његових јунака и узора и целе његове историје. Наш српски народ, наша отаџбина Србија, наша колективна судбина и путеви у будућност, све су то теме ове ретко исцрпне и свима нам потребне књиге. Између корица ове књиге налази се прецизна дефиниција наших проблема, али и индекс могућих решења. „Идеологија српског национализма“ др Војислава Шешеља састављена је у једном даху, у једном високом погледу изнад густе магле наше свакодневнице. Ова књига поставља пред нас и неколико важних питања која морамо пред себе да поставимо. Она отвара најозбиљније теме и одмах затим приводи нас неизбежним закључцима. Ево, ја ћу сада гласно изрећи неке од ових мисли које, сигурна сам, закупају сваког поштеног и објективног читаоца једне овакве књиге. Да су чешће промишљане ове велике теме нашег народног живота, можда не би било толико патње, толико лутања, толико пораза и грешака у нашој, више трагичној него срећној историји. Да су чешће писане овакве књиге, на ову, без сумње, централну тему нашег бића и постојања, можда не би било потребе да лично прођемо све оне трнове стазе, историјска беспућа наше непосредне прошлости. Да су се чешће читале овакве књиге, можда би све било боље, али сигурно би било другачије, озбиљније, реалније, интелегентније.

На жалост, било је како је било. Догодило се шта се догодило. Ми морамо једном заувек да изведемо све неопходне закључке из сопственог страдања и као народ, и као појединци морамо да извлачимо праве и правовремене закључке о ономе шта је било да би научили како да дочекамо будућа искушења. А посебно је то тачно, када у рукама држимо један овакав тачан оријентир настао дугим годинама читања и борбе, акције, теорије и праксе њеног творца. Ова је књига, сви то овде знамо, писана личном судбином, сопственом крвљу и искуством. У њој нема произвољности, шегачења којима су склони кабинетски интелектуалци. Она није још једна у низу. Није никакав актуелни производ тренутка. Њом се не конкурише за награде. Она не тражи ни славу, ни признање. У питању је нешто сасвим друго. Овде је реч о вапају за осмишљавањем једне сталне народне и националне трагедије којој недостају и циљ и катарза. Ово је крик за једном нашом, али светском Србијом, за уистину одговорном елитом и заиста поштеним народом достојним онога што су му у морално наслеђе оставили наши велики преци.

Ретке су књиге са оваквим захтевима, са овако далекосежном и дугорочном амбицијом, али исто тако још су ређи овакви писци који своју књигу живе читавим својим животом, својом мишљу, талентом и жртвом. Остаје нам зато још само да се понадамо да ћемо имати прилику да за свог живота видимо остварене све те велике промене нашег друштва које између редова неуморно призива ова мудра, упозоравајућа књига. Сањамо дан када ће се догодити све ове велике промене, када ћемо коначно схватити и своју душу, и пронаћи свој пут и чекамо да нам се ускоро

придружи онај који нам је свима подарио овај романтични сан и научио нас како да своје снове претворимо у реалност. Хвала вам.

Игор Мировић: Ово је свакако необична промоција, зато што аутор књиге није вечерас са нама. Биће, наравно. Обично би на крају промоције аутор узео реч, али ја верујем у то и знам да он у Хагу пише нову књигу, јер има огромну енергију и огромно знање и баш због тога верујем у њега. На крају, о књизи ће вам вечерас говорити Томислав Николић, заменик председника Српске радикалне странке.

Томислав Николић: Браћо и сестре, даме и господо, поставља се питање како да вам било ко представи књигу од 1000 страница која је настала од више од 1000 српских књига. Нико од нас, који смо вам се вечерас обратили, не гаји амбиције да ће успети у свему што онај ко слуша приказ једне књиге од нас очекује. Ја од вас нешто очекујем, да тражите од својих општинских одбора да вам набаве књигу „Идеологија српског национализма“ да читате ту књигу. Вероватно нисте имали могућности да до ње дођете да видите која је то сила која све нас већ 12 година држи и када је лако и када је тешко, и када смо од других јачи, и када су други од нас јачи, да видите како изгледа кад се прикључите моралној елити једног народа, моралној елити српског народа. Да ту књигу увече пред спавање читате својој деци и својим унуцима и да им оставите поред узглавља ту књигу да буде са њима и кад спавају. То је једна добра, честита, на историји заснована српска књига, буквар, азбука. Кажу, животно дело Војислава Шешеља. Он пише још једно животно дело. Написаће још својих животних дела. За ову књигу одвојио је пет година. Рачунајте колико пута по пет година, колико пута по једна књига - све ће то нама дати Војислав Шешељ. Заслужио је то и он, а и ми.

Када је 5. октобра 2000. године окупатор завладао Србијом, многи су били забринути, многи уплашени, многи разочарани, неки без наде. Али не само ми који седимо вечерас за овим столом, већ и много наших сарадника и много људи које ни ми нисмо никада упознали нису се предавали, нису клонули духом, нису се уплашили. Помогао нам је Војислав Шешељ. Мени је помогло дванаестогодишње дружење са њим и књига коју је Војислав Шешељ својом руком, од странице до странице написао. Војислав Шешељ се припрема да бије битку. Он је стратегију поставио. Од наговештаја да ће отићи ако га оптуже, до одласка кад је стигла тужба, преко ових појављивања једном у четири месеца, у којима је коначно открио како ће изгледати његова одбрана. Како би могла другачије да изгледа одбрана човека кога су оптужили за идеју, за мисао, за љубав према земљи, за љубав према народу, зато што је учинио оно што би свако на земљиној кугли урадио да помогне слабима, нејакима, угроженима и беспомоћнима. Војислав Шешељ је оптужен за пример, да се не би нама Србима десило икада више у будућности да устанемо и да бранимо онога ко је угњетен, онога ко је понижаван, онога коме прете, протерују га, покрштавају или убијају. Па, пошто у српском народу нису нашли довољно људи који су починили ратни злочин, у другим народима их је било много више, одлучили су се да казне српство као идеју. Кад год желите да кажете српство, усмери вам се мисао на Војислава Шешеља. У свету, кад кажете српство и Срби, сви кажу - Војислав Шешељ. Да је било памети међу њима и да су их издајници искрено обавештавали никада не би дирнули у Војислава Шешеља, јер су дирнули и у орлово гнездо, и у соколово, а Бога ми и у змијско гнездо, јер ми ћемо се бранити и ми ћемо Војислава Шешеља да бранимо као што свако брани своју кућу, свог брата, свог оца, свог сина, до краја.

Нећемо стрепети ни од кога и нема те светске силе која би могла да се удружи да спречи Војислава Шешеља и његове сараднике да остваре бар неколико циљева. Један, да се у Хагу настави одбрана српског народа и српске државе; други, да у Србији почне препород српске државе и српског народа. Оба циља су нам подједнако важна. Оба циља оствариће Војислав Шешељ и његова, и наша, и ваша, и српска Српска радикална странка. Потребна нам је помоћ свих грађана Србије, припадника свих народа, припадника мањина, свих који говоре језицима који се говоре у

Србији, свих који се моле у црквама које су изграђене у Србији, јер ово није борба ни једног народа, ни једне вере, ни једног језика, ово је борба Србије да опстане, да преживи и да деца у њој могу да живе, да се развијају, да се школују, да имају посао. То је жеља и Србина, и Мађара, и Албанца, и муслимана, и Словака, и Румуна, и Русина, и Хрвата. Нека их не изненађује што све више припадника мањина гласа за Српску радикалну странку или нам помаже у појединим јединицама локалне самоуправе да обављамо власт. Ако већ ништа не знају, нека оду у те општине да се распитају да ли се ишта лоше десило од како Мађари и радикали врше власт, од како Бугари и радикали врше власт. А шта би то лоше могло да се деси кад на власт дођу поштени и честити људи? Због тога се таласа светско море кад се помене Србија. Због тога они, известиоци западних сила, кад пређу бару или кад оду у Брисел немају прилике превише да причају о себи. Они само одговарају на питања о Српској радикалној странци зато што Запад интересује какви су то људи који ће владати после следећих избора у Србији. Е, то су Шешељеви људи, задојени српским национализмом. Па шта. Нека свако воли свој народ, нека свако воли своју веру, нека свако воли свој језик, нека га чува до последњег, браниће га Српска радикална странка. Али немој нама да забрањују да живимо живот, један живот имамо.

Они који су дошли 5. октобра мислили су да су мачке, да имају по девет живота, да могу да потроше седам-осам док стекну богатство, па ће у деветом да уживају у богатству. Једном, само једном се живи и само народ, и само историја показује да ли је неко вредео или није, да ли је био честит и поштен или није. Ми смо ту пред вама све ово време. Да вам откријем зашто сам вечерас дошао у Нови Сад. Пред сваку победу, пред сваке изборе почињали смо из Новог Сада. Промовишући нашег Воју, ја вам промовишем идеју Српске радикалне странке да вам омогући ванредне парламентарне изборе што пре.

Што се актуелне власти тиче, на нас не могу да се жале. Кад је држава била у питању, кад је требало да се решавају битна питања српске државе, ми им нисмо сметали, чак смо их и гурали да реше. Наше стрпљење је на измаку. Ми више немамо времена да их чекамо. Ми више нећемо да их чекамо. Ми више немамо времена да стрепимо хоће ли Србија и Црна Гора живети заједно. Ми више немамо времена да чекамо хоће ли неко напасти Србе на Косову и Метохији и да ли ће ови ноћни вампири да седну да се договоре и да нам обећају како ће да се договоре. Ми више немамо времена да гледамо како нам пропадају банке, осигуравајућа друштва, фабрике, пољопривредна имања, школе, војска, полиција, безбедност земље. Ми више немамо превише времена. Наша деца више немају времена. За нашу децу више нема времена ни у свету.

Питајте своје комшије како ми то живимо, јесу ли задовољни, без обзира на то којој политичкој идеји припадају. Ови што су гласали за ДОС, да ли су ово хтели од Србије, да ли су овакву Србију хтели? Нису. Успех Српске радикалане странке је знак да Србија не жели овако да живи, да Србија неће да је води 10 богаташа, да Србија неће да је води 10 криминалаца, да Србија неће тромог и неспособног председника Владе, да Србија неће издајничког председника Републике, да Србија хоће да зна шта ће с њом бити сутра, за месец дана, за годину, за пет година. Ето, то је Србија коју ми хоћемо и нећемо у сукоб ни са ким. Лажу они кад оду на Запад, па кажу, ако радикали победе, они неће више ни са ким да сарађују. А шта ћемо ми то овде да радимо онда ако не сарађују? Хоћемо, само ћемо прво да почнемо да сарађујемо са онима пред којима је будућност. Пред киме је сад, тренутно, будућност? Русија, Кина, Индија, афрички свет, арапски свет, Јужна Америка, Европа, Сједињене Америчке Државе. Нико нам није стављен као држава са којом не желимо да сарађујемо, али ми имамо своје циљеве, ми хоћемо да обезбедимо посао.

Био је код мене, пре неки дан, представник Европске уније. Три сата смо разговарали и стално је питао - имате ли још времена? Ја кажем - имам цео дан, одавно вам нисам рекао шта мислим. Рекао је - морате да испуните услове да бисте ушли у Европску унију, морате 500 закона да усвојите. Ја сам рекао - примите нас сутра у Европску унију, за седам дана усвојићемо 500

законa. Да ми усвојимо 500 закона, да се поткивамо као жаба кад види да коња поткивају, па да једног дана установимо да више нисмо ни жаба, а нисмо постали ни коњ. Нама то не пада на памет. Питао сам га отворено: који то производ ви у Европској унији немате и чекаћете нас 15 година да га произведемо да бисмо вам га продали? Шта то још нисте направили? Шта то нисте направили јефтино, квалитетно и шта то још постоји у Европи што немате направљено довољно и за Србију? Није имао одговор на то питање. Питао сам га: ево, пет година владате Србијом, за то време Србијом владају криминалци, за то време милион људи остало је без посла, јесу ли вам још увек драги они које сте подржавали 5. октобра 2000. године? Народ у Србији вас пита, ево све смо вас послушали, ево гласали смо за људе које сте нам предложили, ево прихватили смо све што сте од нас тражили, где је тај бољи живот? Где је посао за децу и њихове очеве? Где је сигурност на улици? Где су они криминалци које сте обећали да ћемо да видимо у затвору? Погазили смо доста тога. Хајде сад да то мало исправимо. Хајде да бринемо мало и о Србији и о грађанима који у њој живе, јер је Србија то заслужила, да не бринемо више о ономе што је било. Било је и доброг и лошег. Што се нас тиче, савест нам је мирна. Кад су радили добро, ми смо их подржавали, кад су радили лоше ми смо их нападали. Нема ниједне грешке иза Српске радикалне странке. Немају за шта да се ухвате кад нас нападају. Али, хајде сад да радимо другачије, да онај ко о нечему одлучује не мисли само о својој деци и о деци своје деце, него да мисли о свој деци Србије, да омогући да у Србији живе срећна и насмејана деца. Ви знате како се то постиже. Ако су безбрижни, ако не слушају свађе између родитеља због тога што нема ни за хлеб, због тога што отац месец дана није отишао нигде да заради ниједан динар, због тога што је деда болестан, а нема пара за лекове, због тога што нека деца иду у стране школе, а наше дете нема новца да се обуче, срамота га да уђе у школско двориште и што га тамо чека неко ко му прво поклања дрогу, а после му наплаћује по скупом цени, због тога што не знамо ни ко смо ни шта смо, ни где смо, због тога што је поверење у Војску са 80 процената пало на 38, због тога што деца Србије одлучују да иду у Војску Србије да би прала пелене у породилиштима, због тога што су нас згазили, што покушавају да нам обрुкају Српску православну цркву, Српску академију наука и уметности, што за њих више нема светиње у Србији. Па, хајде да се мало и ми усправимо и подигнемо.

Нађите ми народ у коме је један научник, политичар, хуманиста, велики човек, као што је то код нас учинио Војислав Шешељ, могао да пронађе оволико материјала да направи овакву књигу. Како се тај светски народ зове иза кога стоји књига какву ми, Срби, у овом првом тому већ имамо о себи. Зато сам ја поносан што припадам српском народу. Нисам о томе ја одлучивао. Родио сам се у српској колевци и не смета ми ни колевка некога ко припада другом народу. Имам разлога да се поносим својим пореклом и желео бих да се и моји потомци поносе својим пореклом и желео бих да моји потомци живе у слободној Србији, у сувереној Србији и да живе у Српској Крајини, у Републици Српској, и у Црној Гори и у Србији, да их нигде нико не протерује, да им нико нигде не пали куће, да кад некоме падне на памет да упали српску кућу, против њега буде цео свет. Такву Србију желим. Да свет штити и Србина, и Хрвата, и Бошњака, и Македонца, и Кинеза, такав свет признајем. Онај свет који је нас ставио на једну страну, а све друге на другу, мора прво да исправи своје историјске грешке. Ако не може да се створи држава на територији суверене државе, онда Косово и Метохија никада не може да буде држава. Отму ли нам Косово и Метохију, дочекаћу да видим како и њима отимају територију. Неће им бити мило, али отимаће по Европи, трешће се стара дама пусти ли сад Србију низ воду. Зато ми шаљемо поруку и зато 40 дана тражимо од председника државе и председника Владе, да Скупштина одлучи шта ће са Косовом и Метохијом, а они нам били ноћу без радикала, да не чују радикали случајно кад се решава судбина Косова и Метохије. Ко ће то да спроведе после? Ко ће у Србији да спроведе нешто против чега ће бити Српска радикална странка? Која ће то власт да остане, ако Српска радикална странка изађе на улицу? Где ће да се задржи та власт? Што не сарађују са нама? Ја им обећавам - сарађиваћемо и ми са њима после избора ове године, а брзо ћемо имати изборе. Влада упада у провалију. Нема

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Промоција књиге проф. др Војислава Шешеља „Идеологија српског национализма“ у Новом Саду
16. марта 2005. године

министра који није криминалац, који није огрезао у мито и корупцију. Свако свој феуд оградио. Онај узима из банке, онај из осигурања, онај од приватизације. Ево га и Веља Илић, од путева узима паре. Шта каже, даћемо концесију да се изгради аутопут од Хоргоша до Пожеге. Па ми ћемо од Хоргоша до Београда да завршимо за годину дана. Нек да он од Београда до Пожеге, а не даје нам ни овај део аутопута на коме се наплаћује путарина, па ће неки богаташ од путарине да гради даље и да нам наплаћује нове путарине. Нек не помишља на то уопште. Нек не помишља да ћемо оно што смо сами изградили од свог зноја било коме да поклонимо. Нек се отресају од тих криминалаца, јер отрешћемо и њих и криминалце заједно. Све ово што вам обећавамо ћемо да остваримо, јер нас је Војислав Шешељ научио да обећамо само оно што можемо да остваримо, а ово ћемо остварити.

Видите да већ крију како смо близу 40 процената бирачког тела у Србији. Ове године сами ћемо да формирамо владу, сами. Нема тог ко је заслужио да иде са радикалима. Ето их сви на другој страни. Они се ухвате сад у коло, нек играју заједно социјалисти са осталима. Каже - ми имамо договор са Коштуницом да издамо све за шта смо се борили и шта да чекамо после тога, кад ће Коштуница да нам реши неко државно питање, неко национално питање.

Браћо и сестре, даме и господо, „Идеологија српског национализма“, српска библија, нека се нађе у вашој кући. Обезбедићемо ми да у сваку кућу уђе „Идеологија српског национализма“. Онај ко има новаца помоћи ће да је штампамо у милион примерака. Кад одете у село, сељак ће да се похвали да има имање, да има стоку, да има трактор и да има књигу „Идеологија српског национализма“. Кад одете у град, похвалиће се да има посао, да има стан, има здраву децу и има књигу „Идеологија српског национализма“. Хајде да почнемо и ми са нечим што други немају да се хвалимо. Хвала вам што сте дошли на овај наш скуп. Да поздравимо аутора књиге, председника Српске радикалне странке, проф. др Војислава Шешеља. Живели!